

PYTANIE JAWNE

33.

Postawy odwagi i tchórzostwa

**33. Omów
zagadnienie na
podstawie znanych Ci
fragmentów Potopu
Henryka Sienkiewicza.
W swojej odpowiedzi
uwzględnij również
wybrany kontekst.**

Wstęp:

Według słownika języka polskiego, odwaga to zdolność zapanowania nad strachem, obawą i zrobienie czegoś niebezpiecznego lub trudnego.

Przeciwieństwem tej postawy jest tchórzostwo – czyli unikanie niebezpieczeństw i trudności.

W czasach wojny i wszelkich zbrojnych konfliktów mianem tchórzostwa określa się szeroki zakres przestępstw tchórzliwych, w tym dezercję w obliczu wroga i poddanie się mu wbrew rozkazom itp.

Teza:

**Bohaterowie lektur
wykazują różne postawy
w sytuacjach zagrożenia
– od odwagi po
tchórzostwo.**

Argument:

Wielkim odważnym można z pewnością nazwać Andrzeja Kmicica – młodego szlachcica, ale i wielkiego wojownika. Z hulaki i zawadiaki z czasem staje się odpowiedzialnym i szlachetnym obrońcą narodu.

Bohater przeszedł wielką przemianę, kiedy przez intrygi i kłamstwa Radziwiłłów został uznany za zdrajcę. Kiedy wreszcie zrozumiał plany Radziwiłłów, stanął po stronie Jana Kazimierza i stał się gorliwym obrońcą ojczyzny. Szczególną odwagą wykazał się podczas obrony klasztoru w Częstochowie. Andrzej Kmicic Przygotował cały klasztor do obrony, kierował przygotowaniem.

Było to ważne, ponieważ nikt oprócz niego nie miał takiego doświadczenia w walce. Podczas samej walki wykazał się odwagą, sprytem umiejętnościami strategicznymi. Uratował tłum ludzi przed wybuchem granatu, organizował nocne wypady do obozu najeźdźców, ale przede wszystkim wysadził kolubrynę, która miała zniszczyć mury klasztoru. Swoimi działaniami chciał sprawić, by ludzie, których skrzywdził, mu wybaczyli. Niegodziwym tchórzem jest Janusz Radziwiłł, który oddaje Litwę Szwedom bez walki oraz który zmusił Kmicica do złożenia przysięgi, wiedząc, że zdradził Polaków, oddając ojczyznę w ręce Karola Gustawa - króla Szwecji.

Kontekst:

Skrajne postawy wykazują również dwie siostry – bohaterki „Antygony”

Sofoklesa. Antygona to buntowniczką, kobieta odważna, która nie bała przeciwstawić się bezwzględnemu władcy – Kreonowi.

To on wydał absurdalne prawo zakazujące rodzinie pochowania Polinejkesa, którego uznał za zdrajcę. Dla Antygony ważniejsze były jednak prawa boskie i dlatego zdecydowała się pochować brata. Wiedziała, że przypląci to życiem, ale tego się akurat nie bała.

Bardziej żałowała tego, że nigdy nie zostanie żoną i matką. Przeciwną postawę reprezentowała jej siostra Ismena, która nie popierała działań siostry i uważała, że rolą kobiet jest słuchanie mężczyzn i niesprzeciwianie się im.

Zakończenie:

Przytoczone przeze mnie przykłady pokazują, że ludzie przyjmują różne postawy w trudnych, bądź niebezpiecznych dla siebie sytuacjach. Niektórzy kierują się w tych wyborach dobrem ogółu, inni dobrem własnym. Każdy z nas ma inny charakter i inny system wartości, a to są główne czynniki, które decydują, jaką postawę przyjmujemy.

